

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1967

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

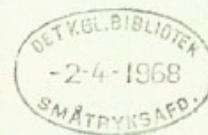
Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	3
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	4
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	5
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	6
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	7
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	8
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	9
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	10
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	11
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	12
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	13
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	14
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	15
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	16
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	17
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	18
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	19
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	20
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	21
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	22
Rapporter : udarbejdet af Venstres Kvindeudvalg, Byudvalg, Ungdomsudvalg	23

m 176 /

Rapporter

udarbejdet af

VENSTRES

KVINDEUDVALG

BYUDVALG

UNGDOMSUDVALG

1967

Rapport fra Venstres Kvindeudvalg

Venstres Kvindeudvalg har fået til opgave at komme med forslag, der kan fremme en mere tidssvarende og demokratisk placering af kvinderne såvel i partiet Venstres arbejde som i det danske samfund.

Udvalget har holdt sig begge de stillede opgaver for øje, og dets medlemmer er nået til enighed om, at

medmindre partiet sætter sig som politisk mål at realisere kvindens fulde ligestilling i samfundet, finder vi det forholdsvis udsigtsløst at arbejde for at forbedre kvindens stilling i partiet.

Da partiet selv har opfordret udvalget til at behandle kvindens stilling både i Venstre og i samfundet, tager vi det som udtryk for, at man har erkendt, at de to spørgsmål hænger nøje sammen.

Udvalget enedes om to udgangspunkter for arbejdet:

1. at Venstre rent faktisk er det danske parti, der har den dårligste kvinderepræsentation, og
2. at Venstres muligheder for at vinde ny vælger-tilslutning ligger i de moderne bysamfund.

Drøftelserne har derfor samlet sig om, på hvilke måder et arbejde for partiet Venstre kan gøres tiltrækkende også for kvinder i de moderne bysamfund. Den helt overvejende opfattelse er, at et vigtigt middel vil være

en klart, konkret udformet politik, hvis mål er at føre kvindens ligestilling ud i livet.

Udvalget har ikke ment at kunne gå i detaljer med forslag til en sådan politik, før dens målsætning er godtaget af partiledelsen, men vil gerne bidrage med nogle principielle synspunkter:

I Venstres handlingsprogram 1964 hedder det (s. 9 f. n.): „Kvindens stilling i familien ændres i takt med samfundsudviklingen, og samfundet må indstille sig herpå“.

På denne baggrund opfordrer udvalget partiet til at udforme en politik vedr. kvindens stilling i samfundet, som ikke ensidigt og udelukkende drejer sig om hendes stilling i familien.

Partiets politik på dette område kan efter udvalgets opfattelse ikke alene udformes inden for de traditionelle familiepolitiske rammer, men må skabes på grundlag af en nyvurdering af den moderne kvindes uddannelsesmæssige, erhvervsøkonomiske og familiemæssige situation.

Cand. polit. *Karen Møller* har som medlem af udvalget udført et stort arbejde for statistisk at belyse kvindens uddannelsesmæssige situation i dag.

Partiet opfordres til at gennemanalysere dette materiale, da det er udvalgets opfattelse, at

samfundet nu har påtaget sig den væsentligste økonomiske byrde også ved kvinders uddannelse og har derfor i modsætning til tidligere, hvor uddannelsesbyrden væsentligst var et privat forældreanliggende, en pligt til ud fra samfundsøkonomiske hensyn at søge at få samme udbytte af den investering, der sker i en kvindes uddannelse, som i den, der sker i en mands. De mange tusinde kvinder, der nu nyder godt af den lige adgang til uddannelse, har selv samme interesse som samfundet i, at den ofte langvarige og kostbare uddannelse udnyttes. Samfundet må derfor give kvinder og mænd lige muligheder for at udnytte deres uddannelse.

Skattepolitikken giver ikke kvinden lige vilkår med manden herfor. Udvalget mener derfor, at partiets beslutning om at gå ind for at opheve sambeskatningen er forudsætningen for at kunne pålægge mænd og kvinder ens pligter til gengæld for de allerede eksisterende ens rettigheder på uddannelsesområdet.

Hermed er også udvalgets syn på tidspunktet for, hvornår en familiepølitik skal sætte ind, angivet.

Udvalget ønsker en familiepølitik, der tager sigte på familier med børn, herunder såvel familier, hvor børnene har begge forældre, som familier, hvor de kun har den ene af forældrene. Dette indebærer, at forsørgerbegrebet kun omfatter forsørgelse af børn.

Såvel det enkelte menneske som den enkelte familie bør i overens-

stemmelse med partiets grundsyn stilles frit i sit valg af familiemæssigt livsmønster og partiets praktiske politik må udformes herefter.

Udvalget ønsker altså en politik, der giver den enkelte kvinde en mere retfærdig mulighed for frit at tage stilling til, om hun vil bryde med den traditionelle fordeling af de to køns roller og det prøvede familiemønster, hvor moder- og husmoderrollen er kvindens naturbestemte skæbne.

Netop Venstres liberale grundindstilling og partiets historiske indsats for at give tidligere udelukkede befolkningsgrupper adgang til at tage medansvar for samfundsudviklingen skulle give partiet de naturlige forudsætninger for at ønske udarbejdet en politik, der konkret sigter mod at give kvinden ligestilling i samfund og parti.

Økonomisk selvstændiggørelse, vundet gennem personlig dygtiggørelse og ad politisk vej, har været mandens vej til ansvar i samfundet. Kvinden kan derfor næppe vente at få sit medansvar uden at tilbagelægge den samme vej.

Udvalget har flere konkrete ønsker end de her omtalte til en politik med dette sigte, men understreger, at det først og fremmest ønsker en klar stillingtagen til den politiske målsætning fra partiets side. Det må afgøres, om partiet ønsker at påvirke udviklingen af kvindens stilling i samfundet, eller om det vil afvente, at en udvikling ved egen kraft baner sig vej.

Udvalget samt et underudvalg af unge, der har haft til opgave at prø-

ve at analysere spørgsmålet „unge kvinders placering i Venstre og i samfundet“ har endvidere drøftet

1. konkrete forslag til en aktivisering af kvinderne, bedre muligheder for opstilling og valg m. v.

og har i forbindelse hermed drøftet

2. organisatoriske spørgsmål, herunder spørgsmålet om Venstres Kvinders organisationsmæssige placering.

ad 1: Udvalget peger på betydningen af, at flere kvinder tager aktivt del i arbejdet i vælgerforeningerne, og at flere kvinder anvendes som talere. Udvalget ville finde det hensigtsmæssigt, om man fra Landsorganisationens side kunne udgive en liste over kvindelige talere, og så gerne, at der til møder med fremmede talere fra Landsorganisationen ydedes støtte til rejseudgifter. Udvalget har drøftet — men har ikke kunnet gå ind for — at et vist antal kredse med valgmuligheder — i erkendelse af det demokratiske efterslæb kvinder har — skulle tilbydes kvinder. Udvalget vil dog ikke afvise, at det — ud fra samme synspunkter i en overgangstid, og indtil en mere rimelig kvinderepresentation er opnået — kan være nødvendigt, at Venstres mænd gør en bevidst indsats for at skabe forståelse for, at kvinder vælges ind i større omfang end hidtil.

Fra ungdomsunderudvalgets side er peget på betydningen af, at der

fremstilles informativt oplysningsmateriale om Venstres funktion som politisk parti til brug for skolerne.

ad 2: Ungdomsudvalget mener, at det fødte medlemsskab i bestyrelser, som Venstres Kvinder og Venstres Ungdom har, er u hensigtsmæssigt, idet det både kan virke som en „sovepude“ og være belastende at stå som repræsentant for en speciel interessegruppe.

Hovedudvalget har i sin behandling af disse spørgsmål lagt vægt på, at målet må være, at kvinder gør deres indsats i vælgerforeningerne på lige fod med mænd.

Det er udvalgets opfattelse, at Venstres Kvinder især har betydning gennem det oplysningsarbejde, de udfører. Den organisatoriske placering er derimod ikke uden betænkeligheder, idet den *kan* medføre, at færre kvinder vælges ind som „ordinære“ bestyrelsesmedlemmer.

Hovedudvalget vil dog ikke på nuværende tidspunkt stille forslag om ændring af den organisationsmæssige placering. Dels kan det opfattes som selvmodsigende på én gang at ønske en større kvinderepresentation og at berøve kvinderne den placering, de har i dag i Venstres organisationer; dels ville det ikke mindst i de lokale foreninger betyde mindsket aktivitet, hvis det arbejde, Venstres Kvinder her udfører, går i stå.

Det, der må tilstræbes, er, at partiet arbejder som en helhed, idet særorganisationer i sig selv ikke er nogen fordel.

Rapport fra Venstres Byudvalg

Efter hovedbestyrelsens beslutning nedsattes i foråret et udvalg med den opgave at vurdere de særlige problemer, som Venstres byarbejde møder og søge udarbejdet retningslinier til brug for partiets videre arbejde i disse områder.

„Vestres byudvalg“ fik til opgave:

at underkaste Venstres nuværende organisationsstruktur og nuværende arbejdsmetoder i byområderne en kritisk gennemgang,

at vurdere den tiltrækningskraft, som Venstres politik udøver på de forskellige befolkningsgrupper i byområderne og

at fremkomme med forslag, der er egnede til at skabe øget tilslutning til Venstre af såvel vælgere som medlemmer fra byområderne, og som kan medvirke til, at nye kredse inddrages i arbejdet med formuleringen af Venstres politiske synspunkter.

Udvalget har holdt to møder, hvortil kommer, at der i de under udvalget nedsatte arbejdsgrupper med særlige opgaver er holdt egne møder, ligesom der blandt formændene for grupperne har været holdt møder.

På grundlag af de i udvalget førte drøftelser har udvalgets formandskab, bestående af gruppefor-

mændene samt formanden og sekretæren for det samlede udvalg udarbejdet nærværende rapport, der hermed tilstilles Venstres hovedbestyrelse.

Det har været nødvendigt for udvalget i en række tilfælde at anlægge vurderinger, der for så vidt gik ud over kommissoriet, eftersom en række af problemerne i forholdet til bybefolkningen er sammenfaldende med de organisationsmæssige problemer, som er fælles for arbejdet i alle landets kredse. Udvalget har imidlertid i sine overvejelser bestræbt sig på at vurdere situationen og fremsætte forslag, der i særlig grad skønnes af betydning for byområdernes fremtid.

Det har ikke været muligt på den forholdsvis korte tid, udvalget har arbejdet, at foretage en afsluttende behandling af de mangfoldige problemer, der knytter sig til det fremtidige arbejde i byområderne. Det må derfor overvejes, om det ikke ville være hensigtsmæssigt, at der etableres et mere permanent udvalg med den opgave at følge udviklingen og løbende stille forslag til effektiviserende forbedringer af det organisatoriske arbejde inden for byerne og de bymæssige bebyggelser. I denne forbindelse peger man på værdien af, at et sådant udvalg sammensættes af personer, der ikke

i alt for høj grad er belastet af et politisk og organisatorisk arbejde, som gør disse personer tilbøjelige til ikke at foreslå afgørende ændringer, fordi det vil kunne opfattes som en for partiet skadelig selvkritik. Der findes landet over et stort antal interesserede, der inddraget i et inspirerende arbejde vil kunne betyde afgørende og værdifulde nye impulser for arbejdet i byområderne.

BAGGRUNDEN FOR UDVALGETS OVERVEJELSER

Det lader sig ikke skjule, at Venstre i de udprægede byområder har en væsentlig *ringere vælgermæssig tilslutning*, end tilfældet er på landet og i de mindre udprægede bymæssige områder. Ved folketingsvalget i 1966 udgjorde Venstres procentvise andel af stemmerne således i Hovedstadens område ca. 4,3 %, i Københavns omegn ca. 7 % og i Århus, Odense og Aalborg-områderne mindre end 8 % af samtlige afgivne stemmer. Procenttallet af Venstres andel af stemmerne var ved dette valg — som ved samtlige tidligere folketingsvalg i efterkrigsårene stigende omvendt proportionalt med byernes størrelse. Denne tendens sammenholdt med byernes stigende andel af den samlede befolkning vil betyde, at Venstres samlede andel af vælgerne vil være fortsat dalende ved kommende folketingsvalg, med mindre Venstres forhold til byområderne ændres radikalt.

Bybefolkningens utilbøjelighed til at tilslutte sig Venstre giver sig i

endnu højere grad udtryk i den yderst beskedne tilslutning til vælgerforeningsarbejdet. Venstres gennemsnitligt forholdsvis høje organisationsprocent står i skærende misforhold til de meget beskedne medlemstal — både forholdsmæssigt og absolut — som præger de venstre-vælgerforeninger, der i det væsentlige arbejder i byprægede områder.

Det er vanskeligt i få ord at sammenfatte årsagerne til den manglende tilslutning til Venstre fra bybefolkningens side, og det ville være ønskeligt, om der blev foretaget en *tilbundsgående vurdering af partiets tilslutning* i de forskellige befolkningsgrupper og af årsagerne hertil. Imidlertid lader det sig ikke skjule, at partiet i store dele af bybefolkningen opfattes som traditionelt landbrugsparti i en sådan grad, at man ikke mener, partiet samtidig vil kunne varetage byernes interesser. Hertil kommer, at Venstre traditionelt ikke har vist byernes organisationsarbejde — fagligt og politisk — nogen større interesse; dette forhold har gjort en del af lønmodtagergrupperne utrygge over for partiets almindelige politiske stræben. Medvirkende til bybefolkningens fastholdelse af den traditionelle modvilje mod Venstre har det været, at partiet kun i ringe grad har formået gennem dagspresse og fagpresse at udviske den traditionelle vurdering. Endelig må det understreges, at der — i hvert fald i de såkaldt „nye“ grupper i bybefolkningen (grupper, der ikke har noget fast politisk tilhørsforhold) anlægges noget mere kritiske vurderinger

over for politiske partier, end det har været tilfældet i de mere politisk beviste befolkningsgrupper. Dette har bl. a. medført, at kravet om klare standpunkter i de senere år er trukket skarpt frem. Det er uundgåeligt, at et oppositionsparti — og især et, der i forvejen mødes med et vist historisk præg forbehold — vil blive særlig hårdt vurderet på dette område.

Til trods for at skellet mellem by og land udviskes, kan der peges på *politiske problemer, som i særlig grad interesserer bybefolkningen*. Her tænkes på spørgsmål som byplanlægning, boligmarkedets udvikling, adgangen til rekreative områder, arbejdet i de stadig flere faglige organisationer i byerne. Endvidere kunne man nævne uddannelsesspørgsmålene, den forbrugerpolitiske målsætning og vurderingen af de serviceaktiviteter af forskellig art (biblioteker, skoler, sportsanlæg m. v.), som i stadig stigende takt kræves tilvejebragt, ikke mindst i de nye byområder.

En klar politik på disse områder er nødvendig for et parti, der ønsker at påkalde bybefolkningens interesse i de kommende år. Ligeså nødvendigt er det, at partiet råder over tilstrækkeligt kvalificerede og skolede folk til at stå som talsmænd for de synspunkter, der på disse områder er Venstres.

Venstre mister fortsat traditionelle stemmer i takt med afvandringen fra landet. I særlig grad må man være opmærksom på, at købstædernes inddragelse i amtskommunerne vil få følelige politiske konsekven-

ser for Venstres fremtidige indflydelse på arbejdet i amterne.

For at bevare og udbygge sin politiske styrke er det derfor nødvendigt for Venstre at skabe sig større tilslutning i byområderne. Dette vil kræve en ekstraordinær indsats af både politisk og organisatorisk karakter.

I det følgende er fremstillingen — i overensstemmelse med byudvalgets kommissorium — begrænset til de organisatoriske bestræbelser. Det må imidlertid understreges, at en voldsom forøgelse af den organisatoriske indsats kun vil kunne føre til et tilfredsstillende resultat, såfremt partiets politik tilrettelægges på en måde, som gør en agitation på denne politik mulig og tilfredsstillende for partiets mange tillidsmænd.

BYUDVALGETS OVERVEJELSER OG FORSLAG

Efter udvalgets opfattelse er det afgørende nødvendigt, at der sker en betydelig effektivisering af det organisatoriske arbejde. For det første er det bydende nødvendigt, at den generelle påvirkning af bybefolkningen intensiveres på en række områder. For det andet må det lokale arbejde øges kraftigt. For det tredje er det påkrævet, at der sker en bedre skoling af de tillidsmænd, der på landsplan eller inden for lokale områder skal præsentere Venstres politiske synspunkter.

1. Den generelle påvirkning

Det er en kendsgerning, at der sker en *enorm påvirkning af befolk-*

ningen gennem radio og ikke mindst gennem fjernsyn. Et partis politik og dets repræsentanter må derfor præsenteres på den bedst tænkelige måde. For Venstre, der i de større byområder savner en tilfredsstillende dagspressedækning, giver TV og radio en chance for påvirkning af disse områders vælgere, såfremt man anvender disse medier rigtigt.

Når man véd, at en TV-udsendelse har væsentlig indflydelse på udfaldet af et folketingsvalg, kan intet overlades til tilfældighederne. Da et partis ledende politikere og organisationer under en valgkamp vil være stærkt tidsmæssigt belastet ved landsomfattende mødeaktivitet, bør forberedelsen af udsendelserne overlades til et *snævert udvalg af højt kvalificerede folk*, der skal kunne koncentrere sig om denne opgave; der tænkes på f. eks. en person med særlig kendskab til TV-teknik, en talentfuld politisk manuskriptforfatter og en person, der sikrer forbindelsen med de kredse, der fastlægger temaet i partiets valgkamp. Gruppen må hele tiden have for øje, at der skal skabes en præsentation af partiet, der virker helstøbt og overbevisende, ikke på politiske modstandere, men først og fremmest på de vælgergrupper, der er politisk mobile. Og disse vil i meget høj grad være dele af byernes befolkning. Udsendelserne må forud gennemgås nøje mellem udvalget og de politikere, der skal optræde under udsendelsen. Denne forberedelse er så betydningsfuld, at den nødvendige tid hertil må gå forud for

afholdelse af eventuelle vælgermøder omkring i landet.

Det vil imidlertid være naturligt at lade *en sådan TV-gruppe* fungere *permanent*, således at den også deltager i forberedelsen af udsendelser imellem valgene.

I perioden mellem valgene vil det som oftest være nyhedsinteressen, der er afgørende for, om der vil blive tildelt sendetid. Uanset at det ofte er sådan, at initiativet til en TV- eller radiotransmission ligger på lokalt plan, er det af væsentlig betydning, at der fra centralt hold sker en systematisk udvælgelse af emner af almen og aktuel interesse, og som samtidig rummer mulighed for en fordelagtig markering af partiets placering. Placeringen af partiets standpunkter og fremtrædende politikere i nyhedsudsendelser må ligeledes søges systematisk gennemført. Et væsentligt led i disse bestræbelser er en udvidelse af partiets pressetjeneste, således at der bliver mandskabs- og tidsmæssig mulighed for en professionel behandling og tilskæring af stoffet og en løbende kontakt til de relevante afdelinger inden for radio og TV.

Da der er afgørende forskel på den teknik, der er velegnet i forbindelse med en TV-mæssig bearbejdning og fremstilling af et stof og den teknik, der er egnet til radio-mæssig behandling af et tilsvarende emne, må det være naturligt, at der parallelt med en rådgivende TV-gruppe oprettes en *rådgivende radiogruppe*.

Af største betydning for den almindelige påvirkning af befolkning-

gen er *den politiske reportage i dagspressen*. Men det er også betydningsfuldt, at den politiske reportage suppleres med indlæg fra Venstres tillidsmænd. Folketingsmedlemmer, folketingskandidater og de øvrige tillidsmænd må derfor tilskyndes til at komme med eget nyhedsstof. Venstres politikere og Venstres organisatoriske ledere bør både udadtil og indadtil fremstå som dynamisk arbejdende og partiet derigennem som noget levende og interessant.

Det er for venstrebladenes politiske reportage væsentligt, at denne ikke affattes på en så ensidig måde, at venstremænd trættes af den overdimensionerede omtale af Venstre på de andre partiers bekostning, og ikke-venstremænd frastødes af ensidigheden i fremstillingen. Det er meget vel tænkeligt, at en ændret opfattelse af, hvad der kræves af politisk reportage er nødvendig. Det var derfor ønskeligt, at dette spørgsmål blev taget op gennem afholdelse af konferencer og/eller kurser med deltagelse af venstrepressens medarbejdere. Af særlig interesse kunne det være på sådanne kurser at beskæftige sig med velegnede metoder til at fange interesser hos den ikke ubetydelige del af venstrepressens læsere, der består af ikke-venstreorienterede bylæsere.

Over for den del af pressen, der ikke er tilknyttet Venstre — og i særlig grad hovedstadspressen og de tre stiftstidender — er en *jævnlig, veltilrettelagt orientering påkrævet*. Det sker i dag i betydeligt omfang gennem Venstres Pressetjeneste. Det

må dog overvejes, om det ikke var ønskeligt gennem en udvidelse af denne tjeneste at øge mulighederne for en grundigere omtale af Venstres politik og almindelige arbejde. En *udvidelse af pressetjenesten* må foregå samtidig med en bedre tilrettelæggelse af den pressekontakt, som på lokalt plan søges etableret til ikke-venstrebladene.

Særlig må det understreges, at det stof, som udsendes, ikke må være „råt“. Den omhyggelige bearbejdning kræver betydelig tid. Dette må der tages hensyn til ved vurderingen af omfanget af den fornødne arbejdskraft, der knyttes til Venstres Pressetjeneste.

Også på et andet område vil en udvidelse af pressetjenesten være ønskelig. Der tænkes her på *forholdet til fagpressen*. Der har kunnet noteres betydelig omtale af Venstres arbejde som følge af pressetjenestens udsendelser til en lang række fagblade. Det er imidlertid betydningsfuldt, at stoffet til fagbladene er færdigt tilskåret under nøje hensyntagen til de enkelte bladets særlige faglige placering. I samme forbindelse må nævnes de betydelige muligheder for debat i fagpressen.

Som led i den generelle påvirkning må omtales *udsendelsen af egne publikationer*. Formålet med sådanne udsendelser er flersidigt: dels at give modtageren mulighed for som Venstres repræsentant at kunne deltage i debatten, dels at skabe klarhed om Venstres stillingtagen til de konkrete politiske spørgsmål, dels at give modtageren

(vælgeren) en tydelig fornemmelse af Venstres almindelige politiske målsætning.

Publikationernes karakter må afhænge af modtageren. Til den forholdsvis snævre kreds — bestående af folketingskandidater, hovedbestyrelsesmedlemmer og kredsformænd — bør der *efter løsbladssystemet* udsendes *korte, knappe orienterende meddelelser*, som til stadighed holder disse tillidsmænd orienteret om de helt aktuelle politiske spørgsmål og tilkendegivelser fra ledende politikeres side. Herigennem gives der modtagerne mulighed for både at påvirke folketingsgruppens politik, endnu medens den udformes, dels at videregive en forsvarlig og dækkende politisk orientering og meddelelser om Venstres stillingtagen til en større kreds. En orientering som den her omhandlede kræver utvivlsomt, at der ansættes en medarbejder i Venstres sekretariat med denne særlige opgave som sin væsentligste beskæftigelse.

Til den lidt videre kreds — omfattende foruden de foran nævnte også kredsbestyrelsesmedlemmer og andre særligt interesserede — bør der gives *en knap så hyppig orientering*, som lægger vægt på at sammenfatte den aktuelle politiske debat, herunder give oplysning om indholdet af vedtagne love og fremsatte lovforslag, ligesom det er betydningsfuldt, at forskellen mellem de politiske partiers opfattelse markeres i tydeliggørende oversigter. Det ville være praktisk i disse udsendelser at referere til de medlemmer af Venstres folketingsgruppe,

der er særligt engagerede og vidende m. h. t. de enkelte emner. Medens udsendelser til den snævre kreds ofte vil være nødvendige flere gange om ugen, bør udsendelserne til den lidt videre kreds formentlig finde sted 2—3 gange om måneden.

Problemet om et egentlig medlemsblad, der udsendes månedligt, bør påny undersøges nøje.

Endelig vil det være værdifuldt i bestemte situationer at udsende *publikationer* til befolkningen eller bestemte lokale eller erhvervs-mæssige grupper, også uden for valg-situationer. Det væsentlige indhold ved sådanne udsendelser må være at give en aktuel orientering, således at de ikke får karakter af polemisk historieskrivning, men giver partiet svar på dagens problemer.

Som en supplerende orienteringsform kan det overvejes at gøre brug af en telefonavis, der i kortfattet form giver orientering om Venstres stilling til aktuelle politiske problemer; en sådan telefonavis bør fortrinsvis etableres i valg- og krisesituationer.

Udvalget udtrykker tilfredshed med den annoncekampagne, som af partiet er ført under titlen „Vestres talerstol“. Man finder, at en udvidet brug af denne form *for regelmæssig og formbunden annoncering* er værdifuld.

2. Det lokale organisatoriske arbejde

Det er karakteristisk for det arbejde, der i øjeblikket foregår i byerne, at Venstre ofte mangler det nødvendige antal aktive byfolk, og at der spores en vis utilbøjelighed

til at tage nye, uprøvede metoder i brug i vælgerforeningsarbejdet. I mange vælgerforeninger, der i større eller mindre omfang dækker byområder, afholdes der sjældent bestyrelsesmøder, ligesom der kun holdes få og ofte dårligt besøgte traditionelle politiske møder, hvortil kommer, at de nedsatte specialudvalg ofte har store vanskeligheder ved at få resultater ud af arbejdet, bl. a. fordi der savnes støtte i en effektiv vælgerforeningsorganisation.

Det er næppe hensigtsmæssigt i øjeblikket at søge gennemført en række indgribende ændringer i vedtægterne for Venstres landsorganisation. Det kan derimod ikke afvises, at det ville være hensigtsmæssigt i højere grad at *udnytte vedtægternes mulighed for effektivisering* af det organisatoriske arbejde i alle led.

Fra mange lande og inden for mange politiske bevægelser har man gode erfaringer for en anvendelse af celleprincippet. Det er udvalgets opfattelse, at dette princip også bør finde anvendelse inden for Venstres vælgerforeningsarbejde fremover.

Dette indebærer, at der bør ske en effektivisering af arbejdet i alle led, ikke mindst i de mange forskellige bestyrelser, der findes. I denne forbindelse er der grund til at understrege den betydning, som det vil få, at der gennemføres en omfattende ændring af kommunestrukturen. Venstre bør nøje følge denne udvikling, således at man hindrer nedlæggelse af funktionsdygtige foreninger eller opretholdelse af foreninger uden mulighe-

der. Den ændring af amtskommunerne, som vil blive en følge af købstædernes indlemmelse i amterne, peger frem mod en *styrkelse af amtskommunernes organisationer* som et væsentligt led i det fremtidige arbejde. Det vil således være naturligt, om der tillægges amtsbestyrelserne en større reel indflydelse på arbejdet i kreds- og lokalorganisationerne, end det er tilfældet i dag. Der er det største behov for en effektivisering af organisationsarbejdet, og at dette kun vil kunne ske, såfremt der tillægges amtsorganisationerne en vis tilsynsmyndighed, ligesom der bør overlades en række selvstændige opgaver til disse.

Efter de drøftelser, der er foregået i udvalget, kunne man tænke sig *amtsbestyrelserne hyppigere indkaldt*. Dette vil være nødvendigt, hvis der skal overlades flere opgaver til amtsorganisationerne. Som velguede opgaver for amtet kan nævnes: opstilling af kandidater til amtsråd, organisering af kommunale vælgerforeninger og bistand til disse, formidling af valgpropaganda i forbindelse med amtsråds- og folketingsvalg samt planlægning af mødeaktivitet i amtet. Herudover bør det overvejes at overlade til amtsorganisationerne at sørge for presseorientering til bladene inden for amtet, at udarbejde eller bistå ved udarbejdelsen af Venstre-forslag inden for kommunale råd og nævn i amtet samt at arrangere uddannelseskurser for Venstres tillidsmænd i amtet. For at løse disse opgaver er det nødvendigt for amtsorganisationerne at have et *egent-*

ligt sekretariat, der ledes af en ansat sekretær. Denne skal opretholde kontakten til landsorganisationen og løbende stå i forbindelse med tillidsmændene inden for amtet, ligesom han skal kunne yde praktisk bistand til foreningerne inden for området.

Som nævnt bør bestyrelsesarbejdet styrkes ved afholdelse af hyppigere møder. Det er et almindeligt indtryk, at der i al for høj grad mangler *grundig forberedelse af møderne i de mange forskelligartede bestyrelser*, ligesom emnerne for disse bestyrelsesmøder i alt for mange tilfælde gør mødetilslutningen beskednen, simpelthen fordi der ikke er noget særlig interessant at drøfte. En anvendelse af celleprincippet vil kræve, at der i bestyrelserne sættes impulser igang, som kan give inspiration til arbejdet i marken. Udover den tilrettelæggende og planlæggende drøftelse bør en politisk forhandling indgå som normalt led i bestyrelsesmøderne. Ganske vist kan nogle måske mene, at der er så meget at gå til af interesse for mennesker, der også er med i politisk arbejde, men bestyrelsesarbejdet har ingen værdi, hvis det ikke effektiviseres væsentligt.

Hertil kommer behovet for en bedre skoling af bestyrelsesmedlemmerne, jfr. herom nedenfor under afsnit 3.

Den udadvendte aktivitet må tilpasses efter områdets særlige forhold. Der vil imidlertid være betydeligt behov for en organiseret erfaringsudveksling. En sådan udveksling bør efter udvalgets opfat-

telse systematiseres på landsplan. Det vil mest hensigtsmæssigt kunne ske igennem *udsendelse af en egentlig organisationshåndbog*. En sådan håndbog, der skal tjene som vejledning for tillidsmændene, bør opbygges efter løsbladssystemet og vil eventuelt i første omgang kunne trykkes som afløsning for de hidtidige „blå blade“ i Venstres Månedssblad.

Organisationsbogen bør indeholde en beskrivelse af landsorganisationens organisationsstruktur og funktioner. Endvidere bør den indeholde vejledning i foreningsteknik og mødeledelse. Den skal videregive erfaringer fra foreninger, ligesom den skal indeholde registre med oplysninger, der kan være af praktisk interesse for tillidsmændene; der tænkes på bl. a. oplysninger om folketingets sammensætning, herunder Venstres medlemmer med angivelse af disses specialer og ordførerskaber, oversigt over Venstres tillidsmænd, andre politiske og vigtige faglige og kulturelle organisationer, talerliste samt et resumé (evt. gengivelse) af de vigtigere love (grundlov, valglov, aftenskolelov m. fl.). Endelig bør der gives en række litteratur- og tidsskriftshenvisninger.

Organisationshåndbogen bør udsendes til samtlige foreningsformænd, folketingsmænd og folketingskandidater, ligesom andre interesserede, f. eks. bestyrelsesmedlemmer skal kunne abonnere på håndbogen.

Da det efter udvalgets opfattelse ikke har været praktisk muligt at udarbejde detaljerede regler for or-

organisationsbogens opbygning og distribuering, foreslås det, at hovedbestyrelsen nedsætter et *snævert udvalg med den opgave at udarbejde de nærmere retningslinier* herfor, evt. udarbejde udkast til en forsøgsvis opbygning af en sådan håndbog. Det er udvalgets bestemte opfattelse, at en sådan organisationshåndbog vil være af den største betydning i arbejdet på at effektivisere arbejdet i byområderne, og man skal derfor kraftigt henstille, at en sådan håndbog skabes.

I forbindelse med udarbejdelsen af en sådan organisationshåndbog finder udvalget det ønskeligt, at man lægger vægt på at stimulere til afholdelse af *møder, der i formen er moderne og velegnede til at skabe interesse omkring mødets formål*. Det er for mange foreningsmedarbejdere en trist erfaring, at det forberedende arbejde forud for traditionelle politiske møder ofte belønnes med ringe mødedeltagelse. Det er derfor — særligt i byområderne — nødvendigt at anvende nye mødeformer, f. eks. de såkaldte dagligstuemøder og møder for særlige erhvervsgrupper eller for lokale interesseorganisationer af den ene eller anden karakter.

3. Uddannelsen af Venstres tillidsmænd

Efter udvalgets opfattelse vil det ikke være muligt for Venstre at hævde sig i fremtiden — hverken politisk eller organisatorisk — hvis der ikke gives partiets tillidsmænd en skoling i det arbejde, de skal væ-

re med i. Der er i det foregående givet en række anvisninger på, hvorledes en sådan støtte til tillidsmandsarbejdet kan ydes. I det følgende gives der en oversigt over de foranstaltninger, der vil være påkrævet. Det siger sig selv, at en række af disse foranstaltninger også gælder for arbejde i og med områder, der ikke er direkte byprægede. Man må imidlertid se i øjnene, at de stigende krav til det politiske og organisatoriske arbejdes effektivitet er størst i byområderne, hvortil kommer, at det ikke i det lange løb vil være muligt at skelne skarpt mellem arbejdet på landet og i byerne.

Landspolitisk uddannelse

For de mennesker, der som Venstres medlemmer af folketinget eller som folketingskandidater skal tale partiets sag, vil det være nødvendigt at fortsætte den „uddannelse“, der hidtil er sket gennem *afholdelse af kandidatkurser og forskellige stævner*. Efter udvalgets opfattelse bør der imidlertid ske en *væsentlig udbygning* af denne uddannelse. Skolingen bør være mere direkte og kræve et meget stærkere engagement fra deltagernes side. Tillidsmændene må have teknisk vejledning om deres offentlige fremtræden, og partiets egne og politiske modstanderes argumenter bør nøje gennemgås, både generelt og aktuelt. Kandidatkurserne bør i højere grad end det i dag er tilfældet have karakter af *egentlige kurser med en stram arbejdsplan*, ligesom de bør afholdes hyppigere efter en nøje fastlagt plan.

Udover kandidatkurserne vil folketingsmænd og kandidater kunne støtte sig til den ovenfor omtalte løsbladsudsendelse. Herudover vil der være behov for udsendelser af en art „hvidbøger“ om større emner i stil med den orientering, der i sin tid udsendtes om boligforliget, dets forhistorie, indhold og de politiske aspekter.

Kommunalpolitisk uddannelse

En meget afgørende del af det politiske arbejde foregår på det kommunalpolitiske plan. Ifølge sagens natur skal dette arbejde ikke ensrettes på samme måde som det landspolitiske. Det vil imidlertid være ønskeligt, at der lokalpolitisk sker en vis *koordinering af bestræbelserne*, blandt andet fordi en række kommunalpolitiske dispositioner kan få landspolitisk betydning, og fordi folketingets kommunalpolitiske drøftelser og bestræbelser har den største betydning for arbejdet i de kommunale råd. Det bør derfor overvejes efter løsbladssystemet at udsende en *kommunalpolitisk håndbog* efter samme retningslinier som den foran nævnte landspolitiske håndbog. Endelig må der til brug for amtsorganisationerne udarbejdes *standardkurser for kommunalpolitikere*. Ikke mindst efter købstædernes inddragelse i amtskommunerne vil sådanne kurser, der bør være jævnlige tilbagevendende begivenheder, være af stor værdi.

Formandsuddannelse

I tilknytning til udsendelsen til foreningsformændene af den tidli-

gere omtalte organisationshåndbog må der arrangeres *kurser, i særdeleshed for formændene i byområdernes foreninger*. Ved sådanne kurser bør der gives instruktion i foreningsteknik m. v. En samtidig udvidelse af amtsbestyrelsesmødernes antal vil være et egnet middel til at skabe bedre kontakt, øget erfaringsudveksling og gensidig dygtiggørelse.

Kurser for bestyrelsesmedlemmer

For bestyrelsesmedlemmer vil der — udover udsendelsen af politiske informationsskrivelser — være behov for en vis *kursusvirksomhed*, som bør foregå efter faste retningslinier i amterne.

Konference- og oplysningsvirksomhed

Udover det foran nævnte vil der være grund til at fortsætte det allerede indledte arbejde med afholdelse af *konferencer om særlige problemer*, således som det f. eks. er sket med hensyn til uddannelsesproblemerne. Udvalget henstiller derfor til overvejelse, at der oprettes en Venstres oplysnings- og konferencetjeneste med den opgave at forestå tilrettelæggelsen af sådanne konferencer m. v.

En aktivitetsudvidelse som den, der er beskrevet i denne rapport, vil kræve en *betydelig øget indsats af Venstres tillidsmænd*, som i forvejen ofte er engageret i omfattende arbejde på forskellige områder. Den skærpede politiske konkurrence gør imidlertid en sådan aktivitetsudvidelse bydende nødvendig, hvis partiet skal kunne styrke sin stilling i

byområderne. Udvalget tror imidlertid, at der blandt Venstres tillidsmænd landet over vil være vilje og energi til stede til forøget indsats, fordi en sådan er forudsætningen for et styrket Venstre og dermed større liberal indflydelse på landets udvikling.

Aktivitetsudvidelsen vil stille store krav til Venstres landsorganisation. Det henstilles derfor, at hovedbestyrelsen enten lader udvalget

fortsætte sit arbejde med henblik på en nærmere udformning af de foran skitserede retningslinier, herunder udarbejdelsen af en tidsmæssig plan for iværksættelsen af de forskellige aktivitetsudvidelser, eller overlader dette arbejde til et snævre udvalg. I denne forbindelse bør det overvejes i den allernærmeste fremtid at afholde en bykonference til nærmere drøftelse af byarbejdets fremtid.

Rapport fra Venstres Ungdomsudvalg

Venstres succes, også blandt de unge, er bestemt af folketingsgruppens evne til at formulere en klar politik, der udtrykker noget positivt og konstruktivt. Uden dette centrale arbejde nytter en organisatorisk indsats intet.

Venstre, Danmarks liberale Parti, må derfor udforme et klart, nutidigt liberalt standpunkt og definere denne ideologi som alternativ til andre. Offentligheden skal kunne følge denne skabelsesproces gennem udveksling af synspunkter — generelle og aktuelle — i kronikker, artikler og læserbreve i blade af alle politiske retninger.

Periodevis må debatten intensivere ved afholdelse af åbne møderækker, kurser m. m., hvorunder personer med teoretisk politisk interesse for samtlige ideologier gennem argumentation kan medvirke til at fortolke og konkretisere den liberale idé. Denne inspiration må forplante sig gennem lokalforeningerne til flest muligt.

UNGES POLITISKE ENGAGEMENT

Et moderne politisk parti bør, for at skaffe sig den størst mulige berøringsflade til vælgerne, blandt sine registrerede tilhængere være ligeligt repræsenteret i alle befolkningsgrupper.

Venstre har ikke en repræsentativ aldersfordeling af sine medlemmer, hvilket bl. a. støttes af en undersøgelse foretaget af Gutenberghus i 1965 omfattende bl. a. ungdommens politiske engagement. Undersøgelsens hovedresultat vedrørende Venstre er følgende:

1. Den politiske interesse blandt ungdommen er til stede.
2. Helt unge føler sig i mindre grad tiltrukket af Venstre. Dette gør sig især gældende i provinsbyerne og i hovedstadsområdet.
3. Venstres andel af de helt unge stemmer er for lille i forhold til vor andel af stemmerne i øvrigt. Dette underbygges af TVA's undersøgelse foretaget i forbindelse med folketingsvalgene september 1964 og november 1966.

De tendenser, der her er nævnt, og som er fremkommet på grundlag af repræsentative undersøgelser, forstærkes voldsomt ved en undersøgelse af Venstres andel af:

1. Unge kandidater til folketinget.
2. Unge kandidater til de kommunale råd.
3. Unge aktive i vælgerforeningerne.

ad. 1: Unge kandidater til folketinget

Venstre opstillede til valget i november 1966 124 kandidater. Heraf var 15 under eller lige omkring 30 år. Ingen af dem blev valgt. Af de 15 opstillede unge var 7 opstillet i hovedstadsområdet.

ad. 2: Unge kandidater til kommunale råd

6—7 % af alle kandidater til byråd er under 30 år. Ingen er valgt. 4—5 % af kandidater til sogneråd er under 30 år. Meget få af disse er valgt.

Til amtsråd er få unge opstillet — og ingen valgt.

ad. 3: Unge aktive i vælgerforeningerne

Små foreninger i svage venstre-områder har størst andel af de unge aktive. I andre områder er unge aktive meget sjældne. De unge kommer først med i Venstre efter endt VU-tid.

På grundlag af ovennævnte undersøgelse, som har været meget vanskelig på grund af ringe materiale i vælgerforeningerne og derfor skal tages med noget forbehold, skal udvalget pege på følgende:

1. Venstre opfordres til at gennemføre en tilbunds gående undersøgelse af medlemmernes aldersmæssige og erhvervsmæssige sammensætning.
2. Vælgerforeningerne opfordres til, som grundlag for et effektivt organisationsarbejde, at føre fyldestgørende medlemskartoteker.

3. Venstre opfordres til at opbygge et altomfattende medlemskartotek.

4. Ved valg til folketing opfordres til en opstillingsform, som sikrer en mere repræsentativ fordeling af kandidaterne og deres valgmuligheder. Uanset hvilken opstillingsform, der vælges, må der ikke lægges bånd på de enkelte kandidaters adgang til at modtage aktiv støtte fra de til Venstre knyttede organisationer eller gøres indskrænkninger i deres adgang til at tale i de forskellige kredse inden for et amt eller en storkreds.

Mindretalsindstilling:

Ved valg til folketing opfordres til sideordnet opstilling, der sikrer en mere repræsentativ fordeling af kandidaterne. Venstre må vedtage en generel sideordnet opstilling i samtlige amter. Antallet af kandidater kan udmærket være større end antallet af nuværende kredse.

5. For at gøre unge bedre kvalificerede til valgbare poster til folketing, by-, sogne- og amtsråd opfordres Venstre til at afholde kurser i diskussions- og taleteknik i en for deltagerne engagerende form og derefter at tilsende deltagerne løbende politisk orienterende materiale.
6. Venstres vedtægter §§ 23 og 37 tilføjes: Ved opstillingsmødet skal der *altid* indkaldes skriftlige forslag, ligesom placeringen skal afgøres ved skriftlig afstemning.

Udvalget ønsker at præcisere, at som forklaring på mangel på aktive unge i vælgerforeningerne tjener, at det egentlige politiske ungdomsarbejde er overladt til Venstres Ungdom, Venstres Studenter, Liberale Lærerstudierende og Liberale Gymnasiaster. Venstres organisatoriske indsats overfor disse grupper er derfor yderst beskednen, og udvalget mener ikke, noget sådant er tilstrækkeligt.

UNGES ENGAGEMENT I VÆLGERFORENINGERNE

Ifølge Venstres nuværende vedtægter er disse ungdomsorganisationer sikret indflydelse i Venstre i kraft af et „født“ medlemsskab af alle besluttende organer i Venstres organisationer.

Idet udvalget udtrykker sin opfattelse af, at det er ønskeligt, at ungdomsorganisationernes arbejde i Venstre fortsættes og udbygges, sættes et spørgsmålstejn ved det „fødte“ medlemsskab som et ubetinget gode, idet Venstres vedtægter her kan virke som en „sovepude“ såvel for Venstres indsats for at få unge med, som for ungdomsorganisationernes indsats for at være med i Venstres vælgerforeninger. Udvalget stiller derfor følgende forslag:

Medlemmer af Venstres ungdom og hertil sluttede organisationer, der er bosat i en lokal vælgerforenings område, har rettigheder og pligter på lige fod med øvrige medlemmer af Venstre under forudsætning af, at de nævnte organisationers medlem-

mer i hvert enkelt tilfælde har meddelt vælgerforeningen, at de også agter at benytte ungdomsorganisationsmedlemsskabet i Venstre.

Udvalget opfordrer derfor til at indføre en paragraf i Venstres vedtægter med ovennævnte ordlyd samt at ændre vedtægternes §§ 34 og 35 i overensstemmelse hermed.

Mindretalsindstilling:

Den nuværende ordning bør opretholdes, og der bør gennemføres en oplysningskampagne om ordningens muligheder.

ØGET KONTAKT TIL UNGDOMMEN

For at øge kontakten til de unge i øvrigt, skal udvalget foreslå følgende forslag gennemført:

Med det formål at skabe større tilslutning til Venstre fra ungdommen og at skabe større aktivitet i Venstre, foreslås udvalg nedsat i følgende områder og med nedennævnte sammensætning:

1. Storkøbenhavn, Frederiksborg og Københavns amt

I Storkøbenhavn, Frederiksborg og Københavns amter nedsættes et udvalg for hvert amt. Udvalget bør have følgende sammensætning: 2 fra Venstre, 2 fra VU samt repræsentanter for den studerende ungdom. De tre udvalg koordinerer deres virksomhed gennem et 3-mands udvalg — hovedstadsområdeudvalget — bestående af formændene for hvert af de tre amtsudvalg. Til

hovedstadsområdeudvalget knyttes endvidere en repræsentant fra Venstres Landsorganisation, ligesom det ville være ønskeligt, om der til hovedstadsområdet blev knyttet en speciel sekretariatsfunktion.

2. Odense, Århus og Aalborg

Sammensætning: 2 fra Venstre, 2 fra VU samt repræsentanter fra den studerende ungdom.

3. Købstæder og udviklingsbyer i øvrigt

Sammensætning: 2 fra Venstre, 2 fra VU samt repræsentanter for den studerende ungdom.

Disse udvalgs opgaver er:

- a. at opdyrke emner, som kan modtage politisk orienterende materiale.
- b. at opdyrke emner og selvstændigt at arrangere møder for specielle grupper (erhvervsmæssigt, aldersmæssigt etc.).
- c. at opbygge et kartotek til kanalisering af synspunkter både fra Venstre og udefra til Venstre.
- d. kontakt til distrikts-, Venstre- og anden presse i en formulering, der henvender sig til ungdommen.
- e. at finde emner til organisatorisk uddannelse.
- f. at fungere som valgsekretariat i påkommende tilfælde.

Udover de nævnte udvalg bør ned sættes et landsorganisationsudvalg med følgende sammensætning og arbejdsopgaver:

Sammensætning: 2 fra Venstre, 2 fra VU, 2 fra DLS, 2 fra LL og 2 fra LG.

Opgaver:

- a. koordination mellem de forskellige lokale udvalg.
- b. arrangere konferencer for udvalgenes medlemmer.
- c. arrangere åbne konferencer om emner af generel interesse for ungdommen.
- d. arrangere organisatorisk uddannelse af de „emner“, som udvalgene indstiller.
- e. at skaffe udvalgene materiale.
- f. øge kontakten mellem Venstre og ungdomsorganisationerne.

AKTIVITETER, SOM BØR TAGES OP

Ved løsningen af opgaverne mener udvalget, at de unge kan deles op i følgende grupper:

1. unge under uddannelse.
2. unge ugifte i erhverv.
3. unge ægtepar,

og at følgende arbejdsmetode bør anvendes:

ad. 1: Unge under uddannelse

Med den studerende ungdom menes der unge på skoler, gymnasier, handelsskoler, teknika samt gruppen af unge under højere uddannelse, d. v. s. universiteter, tekniske højskoler, seminarier o. l.

A. I arbejdet med ovennævnte grupper bør man især lægge vægt på:

1. velforberedte møder og

2. studieture, seminarer og kurser.
- B. Som emner af speciel interesse kan nævnes:
1. Den idémæssige baggrund for et parti.
 2. Udenrigspolitik.
 3. Uddannelsespolitik.
 4. Kulturpolitik.
 5. Økonomi.
 6. Planlægning.
- C. For at skabe bedre kontakt mellem partiet Venstre og specielt den studerende gruppe kan udvalget anbefale følgende agitationsformer:
1. Øget personlig indsats i de områder, hvor de studerende bor.
 2. Distribution af pjecer og blade, som indeholder såvel informative som debatterende artikler.
 3. Bedre pressemæssig dækning af Århus- og hovedstadsområderne, hvor en stor del af de studerende bor. Dette kan opnås dels ved annoncering i de dagblade, som er dækkende, dels ved at opfordre de omkringliggende Venstreblade til at gøre sig mere gældende i de udækkede områder.
 4. Venstre bør tilvejebringe egnede mødelokaler ikke blot i København, men også i de større provinsbyer. I København anbefales det, at man etablerer et „Venstres Hus“ som et naturligt samlingspunkt for Venstre-aktivitet såvel på lands- som på lokalbasis.
5. Venstres Landsorganisation bør udvide den økonomiske støtte til de studerendes organisationer, f. eks. gennem trykning af mødeplakater, annoncering af møder etc.

ad 2: Unge ugifte i erhverv

For denne gruppes vedkommende bør man iværksætte en række specielle aktiviteter, der tager hensyn til en række forskellige eksisterende interesseopdelinger, idet man dog samtidig har en række fælles arrangementer.

Ved udsendelse af pjecer m. v. er det vigtigt, at disse behandler generelle politiske synspunkter omfattende et bredere, sammenhængende område, således at de ikke fremtræder som lokkemad for specielle grupper.

Ved tilrettelægningen af udsendelse af pjecer og aktivitetskampagner i det hele taget, må man være opmærksom på den eksisterende interesseopdeling, der bl. a. vil følge den erhvervsmæssige placering samt selvstændige i landbruget og i byerhverv, liberale erhverv, lønmodtagere, arbejdere/funktionærer etc.

For denne gruppes vedkommende bør aktivitetsformerne bestå af:

- a. kursusvirksomhed og dagligstuemøder,
- b. tilsendelse af specialmateriale,
- c: tilrettelægning af studiekredse, der koncentrerer sig om emner som:

1. arbejdsmarkedsproblemer
2. erhvervspolitik
3. adgangen til videreuddannelse, omskoling etc.
4. boligproblemer.

ad. 3. Unge ægtepar

For denne gruppes vedkommende bør aktivitetsformerne være af lignende karakter som ovenfor nævnt. Emnebehandlingen bør koncentrere sig om de ovenfor nævnte samt:

1. familiepolitik
2. skolepolitik
3. socialpolitik.

KURSUS- OG MØDEFORMER

De nuværende kursus- og mødeformer i Venstres arbejde med ungdommen er meget lidt avancerede og må som helhed siges at være meget lidt aktivitetsstimulerende. Det skal foreslås, at Venstre indleder et omfattende udviklingsarbejde på dette område. I denne forbindelse tænkes bl. a. på en udvidet anvendelse af audio-visuelle hjælpemidler (lysbilleder, båndoptagere, „flip-over“, flonelstavler), en udvidet brug af aktiviserende undervisningsmateriel som grundbøger, opgavesæt og mødebilag samt en udvidet anvendelse af moderne mødeformer som f. eks. paneldiskussioner, summemøder, situationsspil, gruppearbejde og sensitivitetkurser.

Såfremt de nævnte mødeformer, aktiviserende undervisningsmateriale og anvendelse af audio-visuelle hjælpemidler skal få den nødvendige

udbredelse, er det påtrængende nødvendigt, at Venstre opbygger en stab af kvalificerede organisations- og mødeledere. Det skal derfor foreslås, at Venstre sigter mod at opbygge en stab af instruktører, der forud for deres indsats gennemgår en række uddannelseskurser, hvor følgende discipliner bør findes på programmet.

1. møde- og diskussionsledelse
2. sensitivitetstræning
3. taleteknik
4. træning i anvendelse af mødeformer, undervisningsmaterialer etc.
5. analyse af aktivitetsmuligheder.

Til bestridelse af disse arbejdsopgaver og til varetagelse af kursusarbejdet tilrettelægning samt tilrettelægningen af øvrige aktiviteter, f. eks. udsendelse af specielt, fortroligt materiale om de tidligere nævnte emner, udarbejdelse af grundbøger etc., foreslår udvalget oprettelse af Venstres Oplysnings- og Konferencetjeneste.

Udvalget skal kraftigt opfordre til, at det i denne rapport foreslåede bliver gjort til genstand for omgående forsøg, således at udvalget gennem de indvundne erfaringer til landsmødet i 1968 kan fremkomme med en endelig, gennemprøvet rapport.

Udvalget skal endvidere opfordre til, at det ved gennemførelsen af rapporten nøje overvejes, hvilke opgaver, der med fordel kan løses af ungdomsorganisationerne og hvilke af Venstre.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk